

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (16)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

[Γέροντος / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σ

Θα εξηγήσουμε σύντομα τι είναι ο

θείος ζήλος και πόσο μας βοηθά η ενέργειά του.

Ο Κύριος μας αναφέρει, στο ευαγγέλιό του, ότι «πυρ ήλθον βαλείν επί την γην και τι θέλω ει ήδη ανήφθη!» (Λουκ. ιβ' 49). Αυτό το πυρ που ο Κύριός μας άναψε με την παρουσία του ανάμεσά μας, είναι ο θείος ζήλος, που μας ερεθίζει για την τήρηση των θείων εντολών, που είναι το χριστιανικό μας καθήκον. Αυτόν το θείο ζήλο, αυτήν τη θερμή της ευλάβειας, γεννά ο θείος φόβος και το φόβο γεννά η πρώτη πίστη που μας οδηγεί στη θεογνωσία. Το στοιχείο που συγκρατεί αλλά και αυξάνει το θείο ζήλο είναι η ακρίβεια της συνείδησης, η ακριβής κατά το δυνατό τήρηση

των θείων εντολών.

Εκείνος που κρατά αυτήν την τάξη στη χριστιανική του διαγωγή κάνει το θείο ζήλο να παραμένει αλλά και να αυξάνεται και κατά το θείο λόγο «λύχνος τοις ποσί μου ο νόμος σου και φως ταις τρίβοις μου» (Ψαλμ. ρη' 105). Όπως προαναφέραμε αυτή η θερμή της ευλάβειας ως ενέργεια του θείου ζήλου, σηκώνει το βάρος του κόπου της ποικίλης αγωνιστικότητας και έτσι ο αγωνιστής με προθυμία εκτελεί τα καθήκοντά του και ας είναι κουραστικά στην πραγματικότητα. Αυτός είναι ο λόγος που οι πολυάριθμοι αθλητές της πίστης πραγματοποίησαν με ευκολία τους τόσο σκληρούς και αδυσώπητους αγώνες, αιματηρούς ή αναίμακτους, χάρη στην ευσέβεια.

Όποιος, λοιπόν, θέλει με τη Χάρη του Χριστού να αθλήσει νόμιμα, ας κρατήσει αχώριστο μαζί του το μακάριο ζήλο και η επιτυχία του θα είναι βέβαιη και πραγματική. [\(περισσότερα...\)](#)